

Legrand, Bibl. Hell. XVIII, 2, σ. 132-136.

Ἀντωνίος

(Βυζάντιος) 17-18 αἰ.

Εἰς τὸν ἀναδημοσιωκόμενον ὑπὸ τοῦ Legrand πρόλογον τοῦ Κ. Δαπόντε εἰς τὸ ὑπό τίτλον "Χρηστοθήθεια περιέχουσα καὶ διδάσκουσα τὰς τέχνας... Ἐνετίηεν. 1770..." βιβλίον, ἀναφέρεται:

Τὸ πρῶτον μέρος τὸ λοιπὸν ὅπου πολλά παρῆλθε,
ἐπιμελεῖται καὶ ζητεῖ τὸ εἶμα νὰ στολίσῃ.
ὡτὶ ἀπὸ τὴν λατινικὴν διάλεκτον καὶ στάσει
ἕνα τὸ ἑμετάφρασεν εἰς τὴν ἀπὸ τῶν ἡμετέρων
ἔπειτα ὁ Ἀντωνίος, ἐχολῆς τῶν ἑλληνικῶν
τῆς Κωνσταντινουπόλεως διδάσκαλος καλῶν,
ἀλλὰ αὐτὸς προσθέτωντας, ἄλλα δὲ ἀφαιρῶντας

ἀνόμενον καὶ ἄτρεές τὸ πρῶτον ἄλγαν ὄντας,
 τὸ ἔκαστον ἐλληνικόν, καὶ ὑπερεκωφίται,
 ὅθεν καὶ παρεδίδετο μάθημα ἢ ἐφευγίται·
 ἀπὸ αὐτὸν τρίτος ἔγω γὰρ καὶ τελευταῖος
 πάλιν εἰς ἁλῶσαν τὴν ἄλγαν, ὡς αὖ ἄλλος Ρωμαῖος
 μετὰ τοῦ θυᾶ τὴν δύναμιν ἐμετασχόμενος το
 ὡς δυνατόν, ὡς φαίνεται, καὶ ἔσυχον ἔργον το...

